

Pa - ga - nai - le saa - gu val - gus, Saa - le - mi - le sel - gus ka!
 Vaa - ta, uu - e päe - va al - gus pa - neb tae - vad hel - ki - ma.

Ei neid Is - sand ma - ha jät - nud, ke - da pi - me öö on kat - nud!

<p>2. Enne veel kui armukiired
ilma sisse paistavad,
olid kõik maailma piirid
pimedad ja koledad:
ei siis keegi valgust nõudnud
ega eluteele jõudnud.</p>	<p>5. Nüüd meil paistab püha päike,
juhatab meid elusse,
kosutab meid taeva läige
siis kui ära nõrkeme.
Kiitust laulan, Issand, Sulle,
et Sa valgust saatnud mulle!</p>
<p>3. Oh mis pimedus meid kattis
enne päikse tõusemist!
Oh mis viletsus meid mattis
enne Jeesu tulemist!
Ilma ilu hoidis silma,
süda armastas maailma.</p>	<p>6. Aita siis, et armastuses
ning ka usus kasvame!
Kurja ilma pimeduses
valvame ja võitleme.
Kes siin võitleb, usub, loodab,
teda võidukroon seal ootab.</p>
<p>4. Aga tõeks see pidi saama,
mis on öeldud prohvetist:
ilma tuli valgustama
täht, mis tõuseb Jaakobist.
Valgus võttis võimust vahvast,
päästis pimedusest rahvast!</p>	<p>7. Säragu siis Sinu selgus,
kui mu hingel pime käes,
vaigistagu Sinu valgus
südant kõigis tormides!
Kas ma rõõmustan või nutan,
Sinu valgusele ruttan!</p>
<p>8. Kui mu päev kord läheb looja
ja mind katab surmaöö,
siis, oh Jeesus, elutooja,
paista Sina minule
sealt, kus näeme elukrooni
helkivat ja autrooni!</p>	

Viis: "Jumal, vägev valitseja"
 (Unser Herrscher, unser König)
 Joachim Neander, 1650-1680.
 Sõnad: Johann Rist, 1607-1667.
 Tõlge: Wilhem Kentmann II, 1861-1938.